

kommer i og for sig ikke os ved, hvorledes Indtægterne benyttes; den, der vil, kan benytte dem til Luxus, han kan benytte dem til at drikke dem op, det kan ikke være Lovgivningsmagtens Sag at sige, at Indtægter, der benyttes paa denne Maade, skulde beskattes mere eller mindre end andre. Paa samme Maade mener jeg ogsaa — Liden er ikke til at gaa dybere ind paa disse Forhold —, at det maa være klart, at det, hvordan man benytter sin Formue, kan ikke være afgjørende til at sige, at den ikke skal beskattes; men derimod er der ganske vist meget i, at de forskjellige Formuer indbringe forskelligt, eftersom de forskjellige anvende deres Formue.

Ordføreren (Bojsen): Ved Slutningen af det 5te Møde og ved Midnatstid er det just ikke tilraadeligt at komme videre ind paa denne Debat, men idet jeg saavidt mulig skal undgaa at komme ind paa noget Personligt, skal jeg kun tilsæie nogle enkelte Punkter, som ere nødvendige for den rette Forstaaelse af, hvad der fra Flertallets Side er fremkommet i denne Sag. Jeg skal da rette mine Bemærkninger til de ærede Medlemmer, som navnlig have givet mig Anledning dertil, i den Orden, hvori de ere fremtraadte. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Luzen) rettede begge det samme Spørgsmaal til Udvalgets Flertal nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes vi stillede os til et fast fælles Støttepunkt for Hæren og Flaaden. Ialld jeg tidligere har nævnt dette Spørgsmaal, maa jeg herom kun sige dette, at der naturligvis er stor Forskjel paa, hvad man som Enkeltmand ved første Behandling udtaler, og hvad man udtaler ved anden Behandling som Ordfører for Udvalgets Flertal; dette er en almindelig Bemærkning, som jeg skal gjøre. Men jeg skal tillige sige, at Udvalget netop med denne Tanke for Die har ladet sig det være magtpaaliggende at undersøge med den Veilebning, vi fra sagkyndige Mænds Side have kunnet faae, hvorvidt det var muligt at finde et saadant Støttepunkt for Hæren og Flaaden i Fællesskab udenfor Kjøbenhavn, idet vi fra vort Standpunkt anse det for givet, at Kjøbenhavn kunne vi ikke tilraade at vælge til et saadant Anlæg. Vi have fra sagkyndig Side faaet det bestemte Svar, at ligesom der ikke kunde være Tale om, at Aggerssunds Flaadestation kan faae en saadan stærkt udvidet Anvendelse, ligesaa lidt har man kunnet finde et andet Punkt paa Sjælland, der egnede

sig til et saadant Anlæg. Jeg skal lade det Spørgsmaal henstaa, om dette maaske ikke vilde blive lettere, eller om der ikke skulde aabne sig en Udvei til at finde andre Punkter, naar først det Spørgsmaal var afgjort, at det ikke skulde være Kjøbenhavn. Men saaledes som Sagen her foreligger, ser jeg ikke rettere, end at dette efter det Standpunkt, som Udvalgets Flertal har indtaget i denne Sag for Liden, maa være opgivet, skjøndt det naturligvis ikke kan siges i Almindelighed at være opgivet; thi vi raade ikke for, hvorledes de følgende Rigsdage, naar den Periode er sluttet, som vi her have, ville optræde. Men vel maa det siges, at for denne Periode maa der være sluttet med de Foranstaltninger, som vi her tilraade. Det er jo indlysende, at der er mangfoldige Ting, som man selv fra Befæstningsfagets Side kunde erkjende for at være ønskelige, at der er mangfoldige Foranstaltninger, som man vel finder særdeles ønskelige, men som man dog ikke er istand til at tilraade, fordi de ligge udenfor de Grændser, som nu engang ere de rimelige for, hvad man i det Hele kan finde rigtigt. Dette med Hensyn til disse to ærede Medlemmers Udtalelser om dette Punkt. — Den ærede Marineminister opponerede mod mine Ytringer med Hensyn til den nuværende og den foregaaende Regerings Standpunkt overfor Befæstningsvæsenet og mente, at der i Virkeligheden ikke var nogen væsentlig Forskjel mellem, hvad der blev forelagt os i 1872, og hvad der nu foreligger, dog saaledes, at han mente, at det dengang forelagte, var noget Større, dette noget Mindre. Men denne Forskjel anser jeg netop for at være aldeles væsentlig. Den ærede Marineminister maa jo vide, at naar man opstiller Forslag, som have et langt videre Omfang, end man overhovedet her mener at kunne gaa ind paa, saa er dette en Skranke, som ialtfald for vor Betragtning maa være afgjørende. Spørgsmaalet stiller sig her for mig saaledes, om man vil stille Kjøbenhavns Befæstning i første Række eller ikke; thi de, som mene, at Kjøbenhavns Befæstning er det Væsentlige, det, hvorom det dreier sig, maa ogsaa lægge hele deres Vægt derpaa, og det kan ikke nytte, at de Herrer da ville sige: Ja, vi kunne ogsaa gaa ind paa noget Andet ved Siden af; thi gaa vi ind paa noget Andet, maa vi fra vor Side sige, at da staa vi ved den Grænse, som vi ikke kunne overskride, og da maa Kjøbenhavns Befæstning være udelukket. Man kan ikke paa denne Maade forbinde to forskellige Fordringer, stille dem op ved Siden af hinanden og erklære: Vi